

19/05/2025

Η εις Πρεσβύτερον χειροτονία του ιεροδιακόνου Συμεών στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Με νυχτερινή Θεία Λειτουργία στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως εορτάστηκε η Κυριακή της Σαμαρείτιδος στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων.

Συλλειτουργήσαν ο Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος και ο Επίσκοπος Λήδρας κ. Επιφάνιος, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Μαχαιρά, εκ της Εκκλησίας της Κύπρου, καθώς και Αγιοταφίτες πατέρες.

Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος, κατόπιν ευλογίας του Πατριάρχη κ.κ. Θεοφίλου, τέλεσε την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του διακόνου, Γραμματέα της Ιεράς Συνόδου και ιεροψάλτη του Ναού της Αναστάσεως, π. Συμεών.

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Αρχιεραμμεατίας:

Είς νυκτερινήν θείαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, 5ης / 18ης Μαΐου 2025, εἰς τόν Πανάγιον Τάφον ἐχειροτονήθη εἰς Πρεσβύτερον ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ Ἱεροψάλτης τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἱερομόναχος π. Συμεών ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, εὐλογία τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Μετά τοῦ χειροτονοῦντος Ἀρχιερέως συνελειτουργήσεν ὁ παρεπιδημῶν Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, Ἀγιοταφῖται Ἱερομόναχοι, ὧν πρῶτος ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος, τιμῶντες τόν χειροτονούμενον Ἱεροδιάκονον, ψάλλοντες τοῦ Πρωτοψάλτου π. Εὐσταθίου μετά τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καὶ προσευχομένου πυκνοῦ εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος.

Πρό τῆς χειροτονίας προσεφώνησε τόν χειροτονούμενον ὁ χειροτονῶν Ἀρχιερεὺς ὡς ἔπεται:

«Ἀγαπητέ μοι Διάκονε Συμεών,

Μεγάλη καὶ εὖσημος ὄντως ἡ σήμερον ἡμέρα διὰ σέ, κατὰ σεπτὴν ἀπόφασιν τοῦ φιλοστόργου ἡμῶν Πατρὸς καὶ Πατριάρχου, κ.κ. Θεοφίλου Γ΄, καὶ Συνοδικῇ διαγνώμῃ, καταξιούμενος νῦν τῆς ὑψίστης τιμῆς τῆς εἰς Πρεσβύτερον χειροτονίας.

Μέ περισσεῖαν ἀγάπης πρὸς τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Χριστὸν καὶ ὀλοθύμου ἀφοσιώσεως εἰς τὴν Ἀγιωτάτην Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐγκατέλιπες γονεῖς, συγγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ἦλθες εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, προκειμένου νὰ ὑπηρετήσης μὲ πάσας σου τὰς δυνάμεις καὶ νὰ ἀφιερώσης ὁλόκληρον σεαυτὸν εἰς τὰ Πανάγια Σκηνώματα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τὰ ὁποῖα, ὡς συνδεόμενα μὲ τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀναβλύζουν ἅμα τὴν χάριν, καὶ θεῖαν δωρεὰν παρέχουσιν ποταμοὺς εὐλογίας εἰς τοὺς προσερχομένους ἐν πίστει πρὸς προσκύνησιν.

Ἐντὸς βραχείος χρονικοῦ διαστήματος τῆς παρουσίας σου ὡς Ἱεροδιακόνου καὶ Πρωτοψάλτου εἰς τὸ παλαίφατον ἡμῶν Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων,

διηκόνησας πλειστάκις: ὡς Γραμματεὺς τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς Ἐπιστάτης εἰς τὴν ἐν Καταμόνας Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, ὡς Καθηγητῆς τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς καὶ πάλαι ὡς Διευθυντῆς τοῦ Οἰκοτροφείου αὐτῆς. Ἐπέδειξας ὑπακοὴν ἀρίστην, προθυμίαν ὑποδειγματικὴν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός σου, σεβασμὸν πρὸς τοὺς Πρεσβυτέρους, ἀγάπην πρὸς τοὺς μικροτέρους.

Διὰ τοῦτο, καὶ ὡς ὄντως μικροῦ διαστήματος πληρώσαντος χρόνους μακροὺς, ἀξιοῖσαι σήμερον, τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Τάφου, τῆς εἰσδοχῆς σου εἰς τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης.

Γινώσκω καλῶς τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα συναισθήματα, τὰ ὅποια διακατέχουν τὴν εὐγενῆ ψυχὴν σου, τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν διαδέχονται ὁ φόβος καὶ τὸ δέος, καθότι ἀσφαλῶς συναισθάνη τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης, ἣν ἀναλαμβάνεις.

Μή δειλιάς ὅμως, ἀλλὰ θάρσει τῷ εὐεργέτῃ Χριστῷ, Ὅν ἀπὸ τῆς σήμερον λειτουργικῶς θὰ διακονῇς. Μὲ ταπεινὸν φρόνημα ἀντίκρυσον τὸν ἐπὶ Σταυροῦ τὰς χεῖρας τείναντα ἐξ ἀρρήτου φιλανθρωπίας πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Οὗτος

ἐστὶν ἡ παρηγορία καὶ ἡ δύναμις ἡμῶν· εἰς Αὐτὸν μόνον ἐλπίζομεν· διὰ τοῦτο καὶ πρὸσπάθησον δι' ὅλης σου τῆς βιοτῆς νὰ ἀκολουθῇς τῷ παραδείγματί Του, ὡς ἀσφαλεῖ τύπῳ καὶ ὑπογραμμῷ τῆς σωτηρίας.

Αἱ ἀσθενεῖς σου δυνάμεις σέ ἐπηρεάζουν, ὥστε νὰ θεωρῇς δυσβάστακτον τὸ τόλμημα· ἔχε ὅμως πρὸ ὀφθαλμῶν σου καὶ ἄκουε τὰ ἀλάνθαστα λόγια τοῦ Κυρίου, φιλανθρωπῶς λέγοντος: «ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι», (Ματθ. 11, 30).

Διὰ τοῦτο πρόσελθε ἐν νηφούσῃ διανοίᾳ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ συντετριμμένη καρδίᾳ, ἵνα λάβῃς ὑπὸ τὰς ἀναξίας μου χεῖρας τὴν χάριν τοῦ Πανσθενουργοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοῦ διέποντος καὶ διαφυλάσσοντος τὴν στρατευομένην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Αἱ εὐχαὶ τοῦ Μακαριωτάτου ἡμῶν Πατρὸς καὶ Πατριάρχου, τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ πάντων τῶν Ἀγιοταφίτων ἀδελφῶν σου, σε συνοδεύουσιν πάντοτε· ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην καὶ ἱερὰν στιγμὴν τῆς ζωῆς σου.

Εὐχομαι ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σε διαφυλάττῃ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου».

Ὁ δὲ χειροτονούμενος π. Συμεὼν ἀπήντησεν ὡς ἔπεται:

«Πανιερώτατε Ἄγιε Καπιτωλιάδος,

Δοξολογῶ, τόν Τρισάγιο Θεό, τόν ἐπιβλέψαντα ἐπὶ τὴν ἀσθένειά μου καὶ ὁδηγήσαντα, πρὸ ἐπτά ἐτῶν, τὰ διαβήματά μου εἰς τὰς αὐλὰς Αὐτοῦ, τὴν Πόλιν τὴν Ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ, καὶ μέ ἐλέησε νὰ διακονῶ τὴν Μητέρα ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τό Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων. Μεγίστῃ δὲ δωρεά καὶ τιμῇ τοῦ Θεοῦ πρὸς τό πρόσωπό μου θεωρῶ τό γεγονός ὅτι μέ ἀξίωσε νὰ καταταγῶ εἰς τὴν τετιμημένη φάλαγγα τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων μοναχῶν καὶ νὰ φέρω -ἀναξίως- τὴν προσωνυμία τοῦ «Ἀγιοταφίτου», νὰ εἶμαι μέλος δηλαδὴ τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἡ ὁποία ἐδώ καὶ σχεδόν δύο χιλιετίες φέρει ἐπ' ὧμων, ὡς ἄλλον τριμερῆ Σταυρόν, τὴν τριμερῆ ἀποστολὴ τῆς, τὴν ἐπαγρύπνηση διὰ τὰ Πανάγια Σκηνώματα τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως, τὴν διακονία καὶ ἐξυπηρέτηση τῶν ἀπ' ἄκρων τῆς οἰκουμένης προσερχομένων προσκυνητῶν καὶ τὴν ποιμαντικὴ διακονία τοῦ ἐντοπίου γηγενοῦς πληρώματος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας.

Αὐτή τήν τριμερῇ ἀποστολή τῆς Ἀδελφότητός μας, βλέπω σήμερα νά μέ προσλαμβάνη, προκειμένου νά εἰσέλθω στά ἄδυτα τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας καί νά λάβω, τῇ προτάσει τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ.

Θεοφίλου Γ΄ καί τῇ ἐγκρίσει τῆς περί Αὐτόν Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ὑπό τῶν σεπτῶν χειρῶν σας τόν δεύτερον βαθμόν τῆς Ἱερωσύνης, καθιστάμενος λειτουργός τῆς «ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας» λογικῆς καί ἀναιμάκτου λατρείας. «Τί εἶπω καί τί λαλήσω;», «οὐ φέρει τό μυστήριον ἔρευναν, πίστη μόνη». Φόβω καί τρόμῳ συνεχόμενος ἵσταμαι ἐνώπιον τῆς Πηγῆς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως, τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου. Ὁμολογῶ ὅτι, ἂν καί παιδιόθεν ἐπόθησα τήν Ἱερωσύνην, αὐτήν τήν ὕστατην στιγμήν τρέμω καί δειλιῶ, διότι, ὡς λέγει τό στόμα τῆς χάριτος, Παῦλος ὁ Ἀπόστολος: «τίς ἱκανός πρός ταῦτα;» «Ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν». Ἄλλωστε, «ἐάν γάρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τόν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν μέ ἐλέγχει ὅτι οὐκ ἐστι τοῦ γάμου καί δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπό τῶν ἀγγέλων». Μόνον ἄπειρες δοξολογίες μπορεῖ τό χοϊκό μου στόμα νά πελλίσει πρός τόν Ἅγιο Θεό γιά ὅλες τίς πρός ἐμέ εὐεργεσίες Του, ἐξαιρέτως δέ τήν μετ' ὀλίγον εἰσαγωγή μου στήν τάξη τῶν Πρεσβυτέρων.

Ἄμα τῇ ὑπό τῶν χειρῶν σας χειροτονίᾳ μου, Πανιερώτατε, καλοῦμαι νά ἀφήσω τήν Ἀγία Πόλη καί νά πορευθῶ στήν Ἰορδανία, πρός ἐκμάθηση τῆς γλώσσης καί τοῦ τρόπου ζωῆς τῶν ἀραβοφώνων Ρωμηῶν Ὁρθοδόξων, οἱ ὅποιοι ἀπ' αἰώνων ἐγκαταβιοῦν ἐκεῖ, «ἵνα γένωμαι λειτουργός Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς τά ἔθνη, λειτουργῶν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Θεοῦ». Μέ ἰδιαιτέραν χαράν καί προθυμίαν ἀποδέχομαι τήν ἀνατεθεῖσαν εἰς ἐμέ διακονίαν, παραδειγματιζόμενος ἀπό ἐσᾶς Πανιερώτατε, ἐνθυμούμενος τάς ἀφηγήσεις σας, γιά τήν ἀπάντηση πού δώσατε στόν Μακαριστό Πατριάρχη κυρό Βενέδικτο, ὅταν σᾶς ρώτησε ἂν ἐπιθυμῆτε τόν διορισμό σας στήν Ἰορδανία, «Εἶμαι στρατιώτης τῆς Ἐκκλησίας καί πηγαίνω ὅπου μέ προστάζει ὁ Πατριάρχης».

Μέ αὐτές τίς σκέψεις, αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά ἐκφράσω τίς βαθύτατες εὐχαριστίες μου πρός τόν Μακαριώτατο Πατέρα ἡμῶν καί Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον Γ΄ καί τήν περί Αὐτόν Ἀγία νκαί Ἱεράν Σύνοδον, γιά τίς ὡς σήμερα εὐεργεσίες πρός τό πρόσωπό μου, μέ σημαντικότερη τήν ἐπιδειχθεῖσαν πρός ἐμέ ἐμπιστοσύνην καί τιμήν, ὥστε νά διακονήσω πέντε ἔτη ὡς Γραμματεὺς τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου.

Έκ βάθους καρδίας θά ήθελα νά εύχαριστήσω όλους τούς Πατέρες καί Άδελφούς καί Άδελφάς, οί όποιοι μέ έστήριξαν καί μέ έβοήθησαν στήν έως σήμερα πορεία μου, στίς διακονίες πού μου άνετέθησαν, περιβάλλοντάς με μέ ιδιαίτερη άγάπη.

Ἐπίσης θέλω νά εὐχαριστήσω ὅλους, ὅσοι μού ἔδειξαν τήν πολύτιμη ἀγάπη τους κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες, ὅταν κοινοποιήθηκε ἡ ἀναχώρησή μου γιά τήν Ἰορδανία. Τούς εὐχαριστῶ καί ταπεινῶς θά προσεύχομαι γι' αὐτούς. Παρακαλῶ θερμᾶ, ὅλους τούς παρισταμένους καί μετέχοντας αὐτήν τήν ὥρα τοῦ Κυριακοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, νά προσευχηθοῦν δι' ἐμέ, ὥστε ἡ πανσθενουργός θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τά ἀσθενῇ θεραπεύουσα καί τά ἐλείποντα ἀναπληροῦσα, νά μέ ἐπισκιάσει, νά με στηρίξει στό φρικτό τοῦτο λειτούργημα τῆς Ἱερατικῆς διακονίας καί νά μέ καταστήσει κοινωνόν τῆς χαρᾶς τοῦ γλυκυτάτου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Προσεύχομαι, ἱκετεύω καί παρακαλῶ τόν Ἅγιο Θεό, ὥστε, διά πρεσβειῶν τῆς Πανακηράτου Ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας, τοῦ ἁγίου καί δικαίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου καί τῆς ἁγίας ἰσαποστόλου Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος νά παραβλέψει τά ἁμαρτήματά μου καί νά χορηγήσῃ στήν ἀναξιότητά μου τό ὕδωρ τό ζῶν τό εἰς ζωήν αἰώνιον ἀλλόμενον, προάγοντάς με εἰς τήν ἄνω Ἱερουσαλήμ, εἰς τήν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς μου πρόκειται ἡ ὄρασις τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου, ὅτε εἶδε «τόν Κύριον ἐπὶ Θρόνου ὑψηλοῦ καί ἐπηρμένου καί πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης Αὐτοῦ, καί Σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ... καί ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καί ἔλεγον· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ... καί ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· τίνα ἀποστείλω, καί τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπα· ἰδοὺ ἐγώ εἰμι· ἀπόστειλόν με».

Τὸν χειροτονηθέντα ἐπευφήμησαν διά τοῦ «ἅξιος» ἐνθέρμως τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πιστῶν καί ἡ εὐσεβής μήτηρ αὐτοῦ.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ χειροτονηθείς Πρεσβύτερος π. Συμεών ἐτίμησε τούς τιμήσαντας αὐτόν διά κεράσματος εἰς τό Γραφεῖον τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου.

Συμφώνως πρὸς ἀπόφασιν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ὁ χειροτονηθείς θά διακονήσῃ εἰς Ἰορδανίαν μετεκπαιδευόμενος εἰς τήν Ἀραβικὴν γλῶσσαν.

